

Beshalah 5774.

„Vienmēr atceries galveno!,,

A.Ogijenko. Draudze Beit Shalom. 11.01.2014.

Šīs nedēļas lasījums ir Bešalah – „Un atlaida”. Mēs atceramies un zinām, ka nevis faraons atlaida tautu, bet Dieva stiprās rokas vadība. Svētrunu esmu nosaucis: „Vienmēr **atceries galveno!**,, Uzreiz rodas jautājums: „Kas tad ir galvenais?,, Kā jūs domājat, kas ir galvenais mūsu iziešanā no Ēģiptes? Palīdzēšu jums!

2.Mozus 3.nodaļa 12.pants: Saka Dievs: „Es būšu ar tevi un lūk tev zīmes, ka Es esmu tevi sūtījis, kad tu izvedīsi tautu no Ēģiptes un jūs kalposiet Dievam uz šī kalna.,,

Tātad, kad tauta izies no Ēģiptes, tā kalpos Dievam uz kalna.

2.Mozus 3.nodaļa 18.pants: „Tad viņi paklausīs tavu balsi. Un tu un Izraēla vecajie ies pie Ēģiptes ķēniņa un teiks: „Tas Kungs, ebreju Dievs, ir mūs aicinājis, atlaid mūs uz tuksnesi, triju dienu gājumā, lai pienestu upuri Tam Kungam, mūsu Dievam.” Sakiet, kādu upuri mums jāpienes mūsu Dievam izejot no Ēģiptes, kad mēs izdarīsim Viņam kalpošanu uz kalna?

2.Mozus 8.nod.16.pants: „Un sacīja Dievs Mozum, rīt agri piecelies un rādies faraona priekšā, lūk viņš ies pie ūdens un tu viņam saki: „Tā saka Tas Kungs, atlaid Manu tautu, lai tā Man kalpotu.,,

Skaidrībai pateikšu par kādu kalnu iet runa? Un tad varbūt būs saprotamāk, kas ir kalpošanas būtība, un kas ir upuris, kurš mums jāpienes Dievam.

Vēstulē ebrejiem 12.nodaļa no 15.panta: „Vērojiet, lai neviens nezaudētu Dieva žēlastību, lai kāda rūgta sakne nenestu ļaunumu un lai ar to daudzi neapgānītos. Lai nebūtu starp jums neviena netikla un nešķīsta, kurš tāpat kā Ēzavs atteicās no savas pirmdzimtības dēļ ēdiena. Jo jūs zināt, ka pēc tam pat vēloties svētību tika atstumts, un nevarēja mainīt tēva domas, kaut lūdzās to ar asarām. 18 Jo jūs neesat pienākuši pie kalna, kas rokām taustāms, pie degošas uguns un mākoņu tumsas un vētras, 19 pie bazūnes skaņas un vārda balss, par ko tie, kas dzirdējuši, ir lūguši, lai viņiem vairs nekas netiktu teikts. 20 Jo tie nevarēja panest to, kas bija pavēlēts: ja arī kustoni pieskaras kalnam, tas akmeņiem jānomētā, 21 un tik briesmīga bija parādība, ka Mozus teica: es esmu izbijies un drebu, 22 Bet jūs esat tuvojušies Cīānas kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzalemei un eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, svētku sapulcei, 23 un debesīs pierakstīto pirmdzimto draudzei un Dievam, visu tiesnesim, un pilnību sasniegušo taisno gariem 24 un Jaunās Derības starpniekam Jēzum un izlietajām asinīm, kas spēcīgāki runā nekā Ābela asinis.,,

Kad pietuvojamiem šim Dieva kalnam, svētajam, tīrajam, tad uz šīs gaismas fona, ko mēs redzi? Netīru sevi!!!

25.pants „Pielūkojiet, ka arī jūs nenovēršaties no Tā, kas runā...,,

Kad jūs sāksiet sevi aplūkot šīs Gaismas staros, nenovēršaties no Tā, kas runā! Par ko Viņš jums runās?

26.pants „ Jo, ja tie nav izbēguši soda, kuri atmeta To, kas zemes virsū Dieva mācību mācījis, jo mazāk mēs, ja novēršamies no Tā, kas ir no debesīm. 26 Viņa balss toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludinājis, sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis. 27 Bet vārdi "vēl vienreiz" norāda uz satricināmā pārvēršanu, tāpēc ka tas ir radīts, lai paliktu nesatricināmais.28 Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsīm pateicīgi. Tā mēs Dievam patīkami kalposim, ar bijību un bailēm,29 jo arī mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina.,,

Kas tad ir galvenais mērķis mūsu izešanai no Ēģiptes, kur ir mūsu izešanas no Ēģiptes būtība? Mums, Jaunās Derības ticīgajiem, izešana no Ēģiptes ir izešana no mūsu miesīgā - dvēseliskā egoisma spaidiem - dzīvošanas tikai tāpēc, lai apmierinātu savas personīgās vēlmes. Tur, kur bijām līdz izešanai no Ēģiptes mums bija ļoti spiedīgi, bija ļoti grūti un pienāca mūsu dzīvē mirklis, kad vairāk nevarējām izturēt šos spaidus, mēs saucām uz Dievu ar lūgumu pēc palīdzības. Katram ir bijis savādāk, katram ir bijuši savi spaidi, bet sauciens bija viens: „Dievs, ja tu esi palīdzi man!,, Mēs ļoti gribējām iziet no šiem spaidiem un lūk mums rādās iespēja. Dievs mums dod tādu iespēju, iziet no spaidiem, iziet no verdzības!! Mēs pieķeramies šai iespējai ar prieku, jo vienkārši nevaram vairāk dzīvot tā kā dzīvojām agrāk. Šajā mūsu pieņemtajā lēmumā - Derības slēgšanā ar Dievu un izešanā no verdzības, ir ļoti svarīgi kā katrs no mums, priekš sevis, ir noformulējis izešanas iemeslu no šiem spaidiem. Kāda bija motivācija, kāds bija mērķis? Kādēļ jūs nostājāties uz šī ceļa? Lūk, tas ir galvenais par ko mums vienmēr jāatceras!!! Lai kādi spiedīgi apstākļi tavā dzīvē neatnāktu, lai caur ko tev nāktos iet cauri tagad, tev jāatceras galvenais, kādēļ tu esi nostājies uz šī ceļa! Bet pats svarīgākais, tu izej no Ēģiptes tādēļ, lai pienestu upuri Dievam. Lai kalpotu Viņam kalnā. Protams, kad mēs pirmoreiz lasām par to, mums liekas, ka tas attiecas uz tautu, kas tūkstošus gadus atpakaļ tur dzīvoja, tā izgāja no Ēģiptes un Dievs viņus atveda pie Horeba kalna. Gribu jums teikt - Tora ir mūžīga grāmata. Torā ir visas pasaules Radīšanas plāns, Torā ir viss ceļš priekš mums. Torā mēs redzam kā gāja Viņa tauta un tam mūs ir jāmāca, tāpēc, ka pat lasot šīs nedēļas lasījumu, mēs ieraudzīsim, ka no Ēģiptes izgājušās tautas problēmas atnāca tieši tad un tādēļ, ka viņi aizmirsa pašu galveno, to kāpēc viņi ir izgājuši no Ēģiptes, kāds ir viņu galvenais mērķis! Protams, ka ir vēlēšanās atbrīvoties no smagās dzīves Ēģiptē, tas ir saprotams un to vēlas visi. To visi vēlējas arī tad, kad sauca uz Dievu! Tātad tieši šeit ir nepieciešams formulējums pašam priekš sevis, iemesli, kāpēc es izeju no Ēģiptes un principā var būt tikai divi iemesli: pirmais, es nevaru vairāk izturēt šos spaidus, es gribu, lai man paliktu vieglāk... Tas ir saprotams, visi tam ir izgājuši cauri. Otrais iemesls, kura dēļ mēs varam iziet no Ēģiptes - es izeju no Ēģiptes lai kalpotu Dievam uz kalna. Bet pēc savas pieredzes zinu, ka ne visi iesākumā nosprauduši sev mērķi - atbrīvoties no spaidiem, lai pienestu upuri Dievam uz kalna, kalpotu Viņam. Lielākā daļa no mums piekrita šim ceļam, piekrita slēgt Derību ar Dievu tādēļ, ka mēs izdzirdējām, ka Jēzus Kristus ir uzņēmies uz Sevis mūsu grēkus un ja tu nāksi pie Jēzus, tad tev paliks vieglāk, Viņš tev palīdzēs. Amen! Viņš tev palīdzēs, ja tu Viņu paklausīsi, Viņš tev palīdzēs, ja tu saņemsi atklāsmi no Dieva, kas Viņš ir. Kas ir Mašiahs. Tas nav Jēzus uzvārds. VIŅŠ IR DIEVA VĀRDS! Lūk šeit vēlos dot vienkāršu skaidrojumu. Pat ja cilvēks ir piekritis iziet no Ēģiptes, tā iemesla dēļ, ka viņš vairs nevarēja dzīvot spaidos un tos izturēt, viņš ir izgājis, lai viņam paliktu vieglāk, tad viņam ir jāsaprot, ka VIENĪGAIS CEĻŠ, vienīgais iespējamais, kā TIEŠĀM iziet no šiem spaidiem, ir tas, par ko runā Dievs: KALPOT MAN KALNĀ! Kur ir šīs kalpošanas būtība? Ja mūsu smagā dzīve Ēģiptē bija saistīta ar mūsu miesīgā cilvēka egoistisko un grēcīgo dabu, tad saprotami, ka tad, kad Dievs

tevi atbrīvo no faraona varas un izved tevi no Ēģiptes, no ārējās Ēģiptes - pēkšņi neizārstējamas slimības ir aizgājušas, atkarības aizgājušas, tu esi kļuvis brīvs, visi kreditori kaut kur pazuduši. No katra ārēja spiediena tu esi kļuvis brīvs slēdzot Derību ar Dievu. Un tu domā - cik labi! Dievs ir Dzīvs! Viņš mani no tā visa ir atbrīvojis! Es tagad varu dzīvot! Jautājums ir -ko tu saproti ar vārdu „dzīvot,,? Lai kur tu arī neatnāktu pēc atbrīvošanās no Ēģiptes, ja tu nesapratīsi, ka tava dzīve ir mainījusies tapēc, lai tu patiesi dzīvotu brīvībā bez jebkādiem spaidiem, vienīgais kas var tev palīdzēt ir tava atbrīvošanās no TAVA domāšanas veida, no TAVĀM vērtībām, no TAVAS izpratnes par to, kas ir labi un kas ir slikti, priekš tā, lai iemācītos, ko DIEVS saka, kas ir labi priekš tevis. Citiem vārdiem, ja tu to nesapratīsi, nesapratīsi pašu vienkāršāko lietu, ka izešana no Ēģiptes ir iespējama un būs veiksmīga, ja noliksi savā priekšā mērķi – kalpot Dievam, pienest Viņam upuri un kā upuri jāpienes šo savu cilvēcisko dvēseli - atteikties no SAVA, lai pieņemtu to, kas ir DIEVA. Tāpēc, ka tieši no grēkam pārdotās miesīgās cilvēka dabas, kā Pāvils saka, visas problēmas un spaidi cilvēka dzīvē. Pat Dievam izvedot tevi no spaidiem un aizvedot plašākā vietā, ja tu to nesapratīsi, tad pēc kāda laika tev tur būs tā pati Ēģipte. Tātad atbrīvošana no spaidiem cilvēka dzīvē ir iespējama tikai caur viņa atbrīvošanu no viņa vecās, grēkam pārdotās miesīgās cilvēka dabas.

Mateja evaņģēlija 16.nodaļā 23.pantā Ješua saka Pēterim: „Atkāpies no manis, sātan, tu man esi par apgrēcību, tāpēc, ka tu domā ne par to kas Dievam, bet par to, kas cilvēkam patīk.,,

Daudzi Jaunās Derības komentētāji, it kā pūloties saglabāt apustuļa Pētera autoritāti saka, ka to jau Viņš ir teicis ne Pēterim, bet sātanam, kurš tur kaut kur blakus stāvējis. Nē taču! To Ješua sacīja pašam Pēterim, jo tad, kad Ješua sāka runāt par to, caur ko Viņam būs jāiziet Pēteris piegāja pie Viņa un teica –ka Tev tas nenotiks! Ješua runā par Dieva gribas pildīšanu, bet Pēteris saka: pažēlo sevi! Ješua atbild: „Atkāpies no manis, sātan, jo tu gribi to, kas cilvēciski, bet ne to, kas Dieva prāts.,, Pagājušajā reizē mēs lasījām:

Jāņa 8.nod.44.pantu. Ješua saka pie Viņa pienākušiem farizejiem: „Jūsu tēvs ir velns un jūs gribat pildīt sava tēva kārības, viņš bijis cilvēku slepkava jau no sākuma un nav pastāvējis patiesībā, jo viņā nav patiesības, kad viņš runā melus, viņš runā savu, jo viņš ir melis un melu tēvs.,,

Lasot Jaunās Derības teologu komentārus par šo pantu var sastapties ar tiesāšanu, it kā jauns prieks - redziet, visi ebreji Abrahama dēli pēc miesas, viņi visi ir sāтана bērni, bet lūk, mēs esam citādi, tāpēc mums ar ebrejiem nevajag neko kopīgu un tā tālāk. Es nedaudz primitivizēj, bet doma ir tāda. Ļauna prieks un atstumšana. Teikšu, ka šis pants attiecas uz katru cilvēku. Kad mēs vēlamies un darām to, kas ir cilvēciski, bet ne to, kas ir Dieva, tad arī mūsos runā tā mūsu tēva daba, kurš ir velns. Varbūt tas skan mazliet neierasti.

Bet vēstulē efeziešiem 2.nodaļā apustulis Pāvils runā to pašu. 1.pants :„1 Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos,2 kuros reiz dzīvojāt, pakļauti šīs pasaules varas nesējam, pēc gaisa valsts valdnieka gribas, garam, kas vēl tagad darbojas nepaklausības bērnos.,,

Kas ir šis gaisa valsts valdnieks pēc kura gribas mēs dzīvojām? Tas pats sātans, pareizi? 3.pants „ 3 Kopā ar tiem arī mēs visi reiz dzīvojām savas miesas kārībās, ļaudamies miesas un miesas prāta iegribām.,, Mēs domājam, ka tās ir mūsu miesas kārības, miesas un miesas

prāta iegribas, bet patiesībā mēs šajā pasaulē dzīvojām pēc pasaules varas nesēja un gaisa valsts valdnieka gribas.

Jāņa 8:44, kad Ješua runā par mūsu grēkam pārdoto miesu dabu, tad tas attiecas uz katru cilvēku, bet ne tikai uz ebrejiem un tāpēc velti Jauni priecājas Jaunās Derības komentētāji, būtu labi ja viņi paraudzītos uz sevi. Pie tā mēs vēl nonāksim.

„... pēc savas dabas būdami Dieva dusmības bērni kā visi pārējie,, Tātad, ja tu esi slēdzis Derību ar Dievu, lai izietu, tāpēc, ka tu vairāk nespēj dzīvot šajos spaidos, tad tev ir jāsaprot, ka tev kādu laiku būs vieglāk, tāpēc, ka Dievs tevi patiešām atbrīvos no šīs verdzības. Bet ja tu nesapratīsi, ka tava vienīgā iespējamā izeja ir atbrīvošanās no šīs tavas vecās dabas, kura dzīvo pēc miesas iegribām, pildot miesas un miesas prāta iegribas, kā raksta Pāvils, ja no tā neatbrīvoies, tad drīzā laikā tas tevi aizvedīs atpakaļ tur, kur tu jau bijī. Tātad citiem vārdiem, ja tu patiesi gribi iziet no spaidiem un kļūt brīvs no Ēģiptes, tad tava motivācija, tavs mērķis, ir atbrīvoies pašam no sevis, no tā, kurš grib cilvēcisko. Un kļūt par to kas vēlas Dievišķo un iet, lai veiktu kalpošanu Dievam kalnā. Lūk, tā es vienkāršiem vārdiem, īsi noformulētu šo galveno mērķi par kuru mums vienmēr ir jāatceras – **ATBRĪVOTIES PAŠAM NO SEVIS, NO TĀ, KURŠ GRIB CILVĒCISKO UN KĻŪT PAR TO, KURŠ GRIB DIEVIŠKO. MŪSU CEĻA BŪTĪBA IR IET UZ KALNU, LAI KALPOTU DIEVAM!!!** Ja jūs līdz šim neapzinājāties galveno mērķi kura dēļ jūs izgājāt no Ēģiptes, tad tagad ir īstais laiks to nožēlot un teikt: „Dievs, es tiešām sāku saprast, ka pats galvenais manā dzīvē no brīža, kad slēdzu ar Tevi Derību, ir aiziet pie Tevis kalnā un veikt Tev kalpošanu. Lai no šīs dienas priekš manis galvenais izešanas mērķis būtu: mana atbrīvošana no cilvēciskās iegribas, lai gribētu Dievišķo un lai es par to vienmēr atcerētos. Es ar nolūku vairākkārt atkārtāju, lai jūs no šīs dienas vienmēr atcerētos, kas ir visas jūsu dzīves galvenais mērķis, no šā laika mūžīgi. Lai jūs to varētu atcerēties vienkārši saviem vārdiem, tajā reizē, kad jums būs grūti, tajā reizē, kad jums liksies nav nekādu risinājumu, nav nekādu variantu, viss brūk – ko tad jums darīt?! Kāds saka, vajag lūgt. Mēs tūlīt nonāksim pie tā, ka nevajag lūgt, lai cik tas dīvaini neizklausītos. Dievs teica: „Ko tu brēc uz Mani? Ko tu sauc uz Mani? Ej! „Lūk, kas ir galvenais! Uzreiz dodu skaidrojumu. Ješua saka: „Tu domā par to kas ir cilvēciskais, bet ne par to, kas ir no Dieva. Bet, ja mēs patiesi domājam par to, kā mums nonākt pie tā, lai gribētu to, kas ir Dieva. Es izlasīšu dažus pantu no Sīraha gudrības grāmatas, kuri runā par to, caur ko un kā mums jāiziet šajā ceļā. Man ļoti patīk Sīrahs! Kad es pirmoreiz izlasīju šo grāmatu tā piešķīra manām attiecībās ar Dievu realitāti. Līdz tam it kā bija tādas abstraktas attiecības ar abstraktu Dievu. Izlasot to pirmoreiz es pēkšņi ieraudzīju, cik gan tas ir reāli un cik tam pa īstam ir jādarbojas manā dzīvē.

Klausieties: Sīraha 2.nodaļa „Mans dēls, ja tu sāc kalpot Kungam Dievam, tad sagatavo savu dvēseli kārdinājumiem, virzi savu sirdi un esi stiprs un nesamulsti piemeklējumu laikā. Pieķeries Viņam un neatkāpies, lai tu beigās tiktu paaugstināts. Lai kas arī notiktu, pieņem labprātīgi tavu pazemojumu, paliec pacietīgs. Jo zelts tiek pārbaudīts ugunī, bet cilvēki, kas patīkami Dievam pazemojumu kausētavā. Tici Viņam un Viņš tevi aizsargās. Taisno savus ceļus un ceri uz Viņu. Tie, kas bīstaties Kungu gaidiet Viņa žēlastību un nenovirzieties no Viņa, lai nekristu. Jūs, kas bīstaties Kungu, ticiet uz Viņu un neaizies bojā jūsu alga. Jūs, kas bīstaties Kungu ceriet uz labu uz mūžīgo prieku un žēlastību. Paskatieties uz senajām paaudzēm, skatieties, kurš ir ticējis Dievam un ticis apkaunots, vai arī bijis bailēs un bijis atstāts? Vai kas ir saucis uz Viņu un Viņš no tā novērsies, jo Dievs ir līdzjūtīgs un žēlīgs un

piedod grēkus un glābj ciešanu laikā. Bēdas sirdīm glēvām un novājinātām rokām un grēciniekam, kurš staigā pa diviem ceļiem. Bēdas sirdij, kas atlaidusies, jo viņa netic un tāpēc nebūs aizsargāta.”

Lasot Sīrahu man garā bija Jēkaba vēstulē par to pašu. „Ar lielu prieku pieņemiet to brāļi, kad krītat dažādos kārdinājumos, zinot, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada pacietību, bet ticības darbībai ir jābūt pilnīgai, lai jūs būtu pilnīgi katrā pilnībā bez jebkāda trūkuma, ja kādam no jums nepietiek gudrības, lai tas lūdz Dievu, kurš dod vienkārši bez pārmetumiem un viņam tiks dots, bet lai lūdz ticībā nemaz nešauboties, tāpēc ka šaubīgais līdzīgs jūras vilnim, ar vēju saceltam un virzītam. Lai nedomā tāds cilvēks kaut ko saņemt no Dieva. Cilvēks ar divējām domām nav stiprs visos savos ceļos.,, (Jēk.1:2-7)

„ Bēdas sirdij, kas atlaidusies, jo viņa netic un tāpēc nebūs aizsargāta. „:saka Sīrahs. Bēdas jums, kas esat pazaudējuši pacietību, ko jūs darīsit, kad Kungs jūs piemeklēs?! Tie, kas bīstas Kungu nebūs neuzticīgi Viņa vārdiem un Viņu mīlošie sargās Viņa ceļus.,,(Sir.2:14-15).

Kad sen atpakaļ pajautāju savam Vasarsvētku draudzes mācītājam, kur ir tie desmit baušļi, kurus Dievs ir devis, gribu tos izlasīt? Viņš atbildēja: priekš kam tev? Mums Jēzus ir devis citus baušļus, lūk viņi te ir, lūk to tev vajag! Un man toreiz šķita dīvaini. Kā tad tā?! Jo es sirdī dzirdēju Dieva aicinājumu: Atrodi manus baušļus! Kad lasīju šos baušļus es sapratu tie ir svētīgi, jā un āmen! Bet man bija tāda sajūta, ka pie šiem baušļiem ir jābūt kaut kam vēl. Tikai vēlāk sapratu, ka tas, ko Jēšua saka svētības baušļos, ir tieši tas, ar kādu sirdi ir jāizturas pret Dieva baušļiem.

„Tie, kas bīstas Kungu nebūs neuzticīgi Viņa vārdiem, Viņu mīlošie sargās Viņa ceļus, tie, kas bīstas Kungu, meklēs Viņa labvēlību un Viņu mīlošie piesātināsies ar Likumu, tie, kas Dievu bīstas sagatavos savas sirdis un salīdzinās savas dvēseles ar Viņu un sacīs: iesim Kunga rokās un ne cilvēku rokās! Cik liels ir Viņa diženums, tik liela ir Viņa žēlastība.,,

Un tālāk 4.nodaļa sākot no 12.panta šeit pat Sīraha grāmatā.

„11.Gudrība paaugstina savus dēlus un uztur tos, kas viņu meklē.,, - Runa šeit ir par Mašiahu. „12.Tie, kas viņu mīl, mīl dzīvi, un tie, kas viņu meklē jau no agra rīta piepildīsies ar prieku.,, - Runa šeit ir par Toru. Runa ir par Dieva Vārdu, par Dieva Likumu.- „13.Tie, kas viņu iegūst, mantos godu un lai kur tie ietu Dievs viņu svētīs. 14.Tie, kas kalpo tai, kalpo Svētajam un kuri viņu mīl, tos, Dievs mīl. 15.Paklausīgie viņai tiesās tautas. Un kas viņu vērā ņems dzīvos droši. 16. Kas uzticēsies tai, tas mantos to. Un viņa pēctečiem tā piederēs.,,

Un lūk 18.pants,

„Jo no iesākuma,,- tas ir tu esi izlēmis uzticēties gudrībai un šodien un tagad tu esi pateicis, jā, Dievs, es gribu dzīvot tā, lai vēlētos Dievišķo, bet vēlēties Dievišķo, tā ir Viņa gudrība,, tad lūk viņa no sākuma ies ar viņu likumainiem ceļiem, liks uziet bailēm un bijībai. Un mocīs ar savu vadību, kamēr nepārliecināsies par viņa dvēseli. Un nekārdinās viņu ar saviem likumiem.,, Tātad gudrība uzreiz tev neatklāsies. Jēšua teica: nevajag pārles mest cūkām priekšā, tas ir par to pašu. Viņa ir kā brīnīšķīga līgava, kura grib pārliecināties, ka tas cilvēks,

kuram viņa sevi uzticēs, būs viņai uzticīgs un mīlēs viņu visu dzīvi. Un nekad savā sirdī nešaubīsies un nesvārstīsies. Lūk tā arī gudrība – kā jaunava, kura glabā savu godu.

Atcerieties, ko Dievs sacīja Dāvidam, kad viņš sagrēkoja „Ja tev vajadzēja, būtu Man palūdzis, Es tev būtu devis, bet kāpēc tu darīji tā, ka esi devis iemeslu citiem nopelt Svētā Dieva Vārdu.

„ Un mocīs ar savu vadību, kamēr nepārliecināsies par viņa dvēseli. Un nepārbaudīs viņu savos Likumos.,,

Tātad viņa tevi pārbaudīs. Viņa vedīs tevi caur uguni un ūdeni, tāpēc, ka zelts tiek pārbaudīts ugunī, bet mūsu dvēseles kārdinājumu ceplī. Un viss būs tikai tāpēc, lai redzētu, ko tu izvēlies. Un, lūk, šajā situācijā, ko tu vēlies, vai tu meklē „savu cilvēcisko,, vai Dieva.

„Bet pēc tam viņa izies pie viņa uz taisna ceļa un viņu iepriecinās un atklās viņam savus noslēpumus. Un ja viņš nogriezīsies no ceļa, tā viņu atstās un nodos viņu paša atkrišanas rokās.,,

Pirmoreiz, kad es lasīju šīs rindas, sapratu, ka, lai kas ar nenotiktu manā dzīvē, lai cik man arī smagi nebūtu, man ir jāpaliek uzticīgam Viņam. Tas bija laiks, kad man bija konditorijas cehs un izšķīrās jautājums vai es strādāšu sestdienās vai nē. Esmu par to jums stāstījis. Jau biju tuvu bankrotam. Bet vienalga teicu, Dievs es izvēlējos turēt Tavu Sabatu un no tā neatkāpšos. Bet ziniet kā ir, ja katru dienu parāds pieaug tikai tāpēc, ka diena ir pagājusi. Tu it kā strādā, dari visu to pašu, bet pa cik realizācijas apjoma nav, tev ir nevis plus, bet mīnus, mīnus, mīnus... Ir tāds teiciens – „laiks strādā tavā labā, bet man bija otrādi - laiks strādāja pret mani. Tika pārbaudīta mana uzticība, uzticība tam, ko es izvēlējos, palikt uzticamam Sabatam. No tā laika, kad Dievs redzēja, ka esmu jau pieņēmis šo bankrotu notika brīnums. No tā laika Sabats ir mans un es nevienam neko ne esmu parādā. Tikai Dievam un tikai mīlestību!!

Gribu izlasīt dažus pantus no šīs nedēļas lasījuma, lai caur to, kas notiek ieraudzītu un pārliecinātos cik tas ir svarīgi, jebkurā laikā atcerēties par galveno. Kas ir pats galvenais! Mēs visi esam izgājuši no Ēģiptes un saprotam, ka pats galvenais mūsu dzīvē ir kalpotu Dievam kalnā. Lūk Sīrahs mums ļoti labi atklāj izpratni, caur ko mums nāksies iziet, lai izdarītu šo kalpošanu.

Izlasīsim 14.nodaļu 2.Mozus grāmatā un tagad pēc šīs nedēļas lasījuma piemēra vēlreiz visu to, ko mēs pārrunājam, ieraudzīsim un komentēsim, lai nostiprinātu.

2.Mozus 14.nodaļa no 1.panta līdz 15.pantam:

„Un sacīja Dievs Mozum teikdams: saki Izraēla dēliem, lai atgriežas un uzceļ nometni pie Pihahirotas, starp Migdolu un jūru, taisni pretī Baāl- Cefonai apmetieties pie jūras. Un faraons teiks: viņi ir apmaldījušies šajā zemē, tuksnesis ir viņus ieslēdzis.,,

Tātad pirmais, kas redzams tauta ir izgājusi no Ēģiptes un sāk iet Apsolītās zemes virzienā, tad Dievs atgriež tautu. Pāiet trīs dienas par kurām Mozus teica faraonam - uz trīs dienām tuksnesī. Nav saprotams uz kuriem viņi iet, viņi it kā dodas atpakaļ uz Ēģipti, un atnāk uz

vieta, kura saucas Pihahiro, mutē dievs. Ja kāds bēg no Ēģiptes, tā ir vienīgā vieta, kur var iziet brīvībā. Bet tur tuksnesis it kā apēd cilvēku. Un viņi runāja, ka šis dievs vienlīdz tiks galā ar tiem, kas izbēguši no Ēģiptes. Viņam pat upurus pienesa... Un lūk, Dievs tiek galā ar šo pēdējo Ēģiptes dievu. Bet runa pašreiz nav par to. Faraonam pienes ziņas, ka tauta atgriezies Ēģiptē netaisās, ka tauta ir apmaldījusies un tagad ir pie Pihahirotas tuksnesī, bezizejā. No abām pusēm klintis, priekšā jūra un viņi šeit ir apstājušies. No vienas puses kā redzam „klupšanas akmens” faraonam, bet ja palūkojamies dziļāk, tad ne tikai faraonam, bet arī tiem, kas izgājuši no Ēģiptes ir sācies tas darbs, par kuru mēs runājam. Sākusies tava pārkausēšana ceplī.

2.Moz.14:4 „Bet Es apcietināšu faraona sirdi un viņš dzīsies tiem pakaļ un parādīšu Savu godību pār faraonu un visu karaspēku un jūs ēģiptieši, uzzināsiet, ka Es Esmu Dievs.” Un tā viņi izdarīja. Un tika paziņots Ēģiptes ķēniņam, ka tauta aizbēgusi,, - tātad pagāja trīs dienas tauta neatgriežas, bet aizgāja kaut kur uz citu pusi. Faraonam ziņneši paziņo ebreju tautas virzīšanos... 2.Moz.14:5 „Un faraona un viņa kalpu sirdis nocietinājās pret šo tautu, ko gan mēs esam izdarījuši, kāpēc mēs esam atlaidusi Izraēlu, lai viņi mums nestrādātu. Faraons iejūdzta savus ratus un paņēma savu tautu līdz un seši simti izlasītu kara ratu un visus Ēģiptes ratus un labākos karotājus uz tiem.,,

Pievērsīsim uzmanību, tas atbilst tēmai, - faraons iejūdz sešsimt kaujas ratu, jautājums: no kurienes radās zirgi? Pēc septītās mocības, visi, kas nebijās Dieva Vārdu un neaizvēca savus dzīvniekus, tie visi gāja bojā un cilvēki tai skaitā. Atcerieties? 2.Mozus grāmata 9.nodaļa 18-26.pants. Tātad jautājums, kur radās zirgi sešsimt ratiem? Ebreju gudrie atbild, ka tie ir to zirgi, kuri bijās Dievu, bet tautai tomēr nepievienojās, neizgāja kopā ar viņu, palika Ēģiptē, tā ir ļoti svarīga mācība visiem, kuri jau sāk bīties Dieva Vārdu, bet vēl nav pieņēmuši lēmumu nocirst sevi no mežonīgā eļļas koka un piepotēties pie īstā, dabīgā eļļas koka, pievienoties Izraēla draudzei - ebreju tautai, Viņu garīgajam. Tas šodien ir kā brīdinājums visiem tiem, kuri vēl nav sapratuši. Ir viens kopējs garīgs princips, kurš darbojas kopš mūsu Tēva Abrahama, jāiziet no savas zemes, no saviem radiem, no sava tēva nama. Tātad no savas tautas tradīcijām no visiem sava tēva nama noteikumiem, kur esi uzaudzis, jāiziet. Uz kurieni? Uz kurieni iziet? Nocirsties un piepotēties ebreju tautas garīgajam. Vēstulē Romiešiem apustulis Pāvils tā arī saka „ja jūs esat kļuvuši dalībnieki pie viņu garīgā.”

Vēstulē romiešiem 15.nodaļa 27.pants:„Tā viņas lēmušas, jo arī viņas tiem to parādā: jo ja pagānu tautas kļuvuši līdzdalībnieces viņu garīgajam,,: viņu, tas ir kuru? Jūdu, ebreju tautas! Bet kas ir ebreju tautas garīgais? Mozus Tora!!

5.Mozus grāmatā 33.nodaļā 4.pantā: „Likumu mums ir devis Mozus, Jēkaba draudzes mantojumu, - tur stāv vārds „maraša,, mūžīgs mantojums, kuru nevar ne pārdot, no kura nevar atteikties, tikai atdot mantojumā saviem bērniem, lai viņi to nodotu tālāk! Lūk, kur ir viņu garīgais! „, ja pagānu tautas kļuvuši dalībnieces viņu garīgajā,, (nerunājot nemaz par to ka būtu jākalpo arī miesīgajām vajadzībām). Vismaz vajadzētu saprast, ka tas dabīgais eļļas koks, kam jāpiepotējas ir ebreju tautas garīgais. Apustulis Pāvils saka, ja sakne eļļas kokam ir svēta, tad pats eļļas koks un arī zari ir svēti. Tātad princips ir viens: vajag sevi nocirst no savas zemes, no sava tēva nama, no saviem radiem un ieiet viņu garīgajā. Jaunajā Derībā vēstulē

Romiešiem 11.nodaļā apustulis Pāvils par to runā, arī Tora par to runā, arī psalmos - 45.psalms 11.-12. pants dziesma par ķēniņu, dziesma par mīlestību, dziesma par Mašiahu:

„11 Klausies, meita, skaties un pavērs šurp savu ausi: aizmirsti savu tautu un sava tēva namu,

12 tad ķēniņam patiks tavš skaistums, jo viņš jau ir tavš kungs, un tev jāpakļaujas viņam!,,

Dzirdiet?! Ja gribat, lai ķēniņš, lai Mašiahs, vēlētos tavu skaistumu, tad mums jāaizmirst sava tauta un sava tēva nams. Tas ir viens kopējs princips! Un ja mēs šo principu ignorējam un paliekam pie mežonīgā eļļas koka, tad beigu beigās viss beigsies ar to, ko mums būs zirgi priekš faraona ratiem. Tātad tas, kurš negribēs būt nocirsts no mežonīgā eļļas koka, beigās kļūs par faraona līdzdalībnieks ebreju tautas iznīcināšanai. Ja paskatāmies baznīcas vēsturi, tad tas jau ir noticis ne vienreiz vien. Mēs redzam kā tas strādā, var arī būt Dieva Vārds, bet palikt pie mežonīgā eļļas koka. Bet tad var atnākt tāds moments, kad tu kļūsi līdzdalībnieks faraona nodomiem iznīcināt ebreju tautu. Bet mēs taču zinām, ka tas ir „klupšanas akmens” no Dieva, esam jau daudz par to runājuši - kad nāks pārbaudījumu stunda pār visu Visumu, vienīgais, kas mūs var izglābt tas ir, patiesais Mašiahs dzīvojošs mūsos, Viņa Vārds, bet tas nozīmē, ka esam jau piepotēti dabīgajam eļļas kokam.

Tātad! Tauta atrod sevi ieslēgtu lamatās, tas ir galvenais par ko mēs šodien runājam, kas ir noticis un kāpēc tas ir noticis. Ko darīt ja tevi panāk ienaidnieks?! Šī situācija, kuru izskatīsim ir svarīga! Pacentīsimies saprast, katrs priekš sevis, visiem dzīves gadījumiem, universāla situācija! Izlasīšu kā tas notika:

14.nodaļa 6.pants: 6 Un viņš aizjūdza savus ratus un ņēma savus ļaudis līdz.

7 Viņš ņēma seši simti izlasītu kara ratu un citus ēģiptiešu ratus un virsniekus pār visiem tiem.

8 Un Tas Kungs nocietināja faraona, Ēģiptes ķēniņa, sirdi, ka tas dzinās Israēla bērniem pakā; bet Israēla bērni izgāja augstas rokas vadīti.

9 Un ēģiptieši dzinās viņiem pakā - visi faraona rati, zirgi, jātnieki un karaspēks - un panāca, kad tie bija apmetušies pie jūras, pie Pihahirota, iepretim Baal-Cefonai.

10 Kad faraons bija tuvu klāt pienācis, Israēla bērni pacēla savas acis, un redzi, ēģiptieši bija cieši aiz viņiem; tad tie ļoti izbijās un brēca uz Dievu.,,

Dzirdiet?! Lūk, māsa saka: „Vajag lūgt Dievu!,, Arī Mozus brēca uz Dievu, ivritā tas ir vārds „cavak,, nozīmē kliegt, brēkt, saukt, brēciens pēc palīdzības.

11 Un tie sacīja Mozum: "Vai trūka kapu Ēģiptē, ka tu mūs esi izvedis, lai mirstam tuksnesī? Kāpēc tu mums tā esi darījis, izvezdams mūs no Ēģiptes?

12 Vai mēs jau tev Ēģiptē neteicām: atstājies no mums, lai varam vergot ēģiptiešiem; jo tas mums būtu bijis labāk - vergot ēģiptiešiem nekā mirt tuksnesī."

13 Bet Mozus sacīja tautai: "Nebīstaities, pastāviet un vērojiet, kā Tas Kungs jūs šodien izglābs: ēģiptiešus, kurus jūs šodien redzat, jūs nemūžam vairs neredzēsiet.

14 Tas Kungs karos par jums, bet jūs paliksiet mierā."

15 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: "Ko tu brēc uz Mani? Saki Israēla bērniem, lai tie dodas ceļā. LAI VIŅI IET!!

Tas ir tas ko Dievs atbildēja Mozum, tas ir pats galvenais kas mums vienmēr ir jāatceras. „Ko tu brēc, saki, lai viņi iet!!!,, Mūsu dzīvē mēdz būt tādas situācijas, kad rokas nolaižas, spiediens ir lielāks par spēkiem, priekšā jūra, no abām pusēm sienas, bet aiz muguras ienaidnieks, kurš tūlīt, tūlīt tevi aprīs! Rodas jautājums, ko darīt, panika, izmisuma situācija. Lūk, tas ir laiks, kad tev ir jāatceras, bet kas tad ir pats svarīgākais (galvenais)! Bet galvenais priekš tevis ir iet, IET, LAI VEIKTU KALPOŠANU DIEVAM. Ebreju gudrie šo situāciju apspriež ļoti detalizēti un saka, ka tad, kad tauta brēca uz Dievu viņiem bijuši vairāki varianti kā risināt esošajā situācijā. Vieni saka: atgriezīsimies Ēģiptē, citi saka: ne par ko, labāk metīsimies jūrā un noslīksim. It kā ne viens, ne otrs variants mums viennozīmīgi neder. Bet trešais variants: cīnīsimies! Un tas jau it kā ir kaut kas reāls. Ja mēs cīnīsimies, tad Dievs ir ar mums, Viņš mums palīdzēs. Un bija ceturtais variants: brēksim uz Dievu! Arī labs variants! Kas tur slikts saukt uz Dievu, kad ir tik spaidīgi apstākļi! Normāli! Dievs ir žēlīgs, Dievs palīdzēs! Pirmos divus variantus atmetam, bet pārējie divi ir it kā pieņemami. Pat ja mēs to pārliktu uz mūsu šīsdienas situāciju, kad izejam no Bābeles netikles. Tam, kurš mūs turēja Bābelē ne pārāk patīk, tas, ka mēs izejam un viņš centīsies mūs panākt un atgriezt atpakaļ. Tad lūk jautājums, ko mums darīt šajā situācijā? Skaidrs, ka mēs atpakaļ neatgriezīsimies un skaidrs, ka ar pašnāvību nenodarbosimies, tāpēc, ka Dievam mēs esam vajadzīgi dzīvi šajā pasaulē, lai pagodinātu Viņu. Paliek divi risinājumi, kuri liekas pieņemami: cīnīties un lūgt Dievu! Pie kam abus nevajag darīt vienlaicīgi. Bieži mēs varam nokļūt šādās situācijās un tieši tādā veidā risināt tās, bet teikšu, ka tad šīs situācijas risinājums būs nepareizs. Mums nevajag cīnīties un nevajag brēkt uz Dievu! Mums vienkārši ir JĀTURPINA DARĪT TO KO ESAM IESĀKUŠI, JĀTURPINA IET! Saprotiet? Parasti, kad ir spēcīgs spiediens smadzenes atslēdzas un tu nespēj skaidri domāt. Tāpēc es šodien daudz, daudz reižu atkārtoju - galvenais tev vienmēr ir jāatceras: EJ! Tātad, kad ir spaidi mūsu dzīvē, kad ienaidnieks sāk panākt un tev liekas, ka nav nekādu variantu, bet jautājums ir vai cīnīties, vai saukt uz Dievu izmisumā, ja tu jau ej zem Viņa varenās rokas. Dievs saka, ka nevajag ne cīnīties un nevajag brēkt! Vienkārši ej, Dievs saka tev vienkārši ir jāiet. Tev jāatceras par galveno, Es tevi izvedu no Ēģiptes, lai tu pienestu upuri Man! Bet ja to pārliedom uz sevi, lūk ko māca šis nedēļas lasījums - mums šajā situācijā nenākas karot ar tiem, kas mūs vajā. Ļoti daudz negatīva atskan mūsu virzienā no Romas kristīgās baznīcas. Nevajag ar to cīnīties, pat pievērst uzmanību tam nevajag. Vienkārši sakoncentrēties uz galveno, vienkārši iet uz priekšu, lai uz kalna kalpotu Dievam pienesot par upuri Viņam sevi, lai Viņš varētu dzīvot tevī. Bet kas priekš tā ir vajadzīgs?! Lūk, mēs esam pienākuši pie jūras. Laiks koncentrēties Rakstiem, jāiegremdējas pašos Rakstu dziļumos iepazīstot tos. Jūs zināt, ka Rakstu tēls ir ūdens. To pārdomājot man radās jautājums: Kāpēc Torā un praviešos mēs lasām par to, ka tauta un arī Elija un Elīsa gāja pa sausumu, ūdens atkāpās? Bet kāpēc Jēšua gāja pa ūdeni? Kāpēc ūdens nepašķīrās, bet Viņš varēja staigāt vienkārši pa ūdeni. Par to mēs parunāsim. Izlasīsim kādus pantus no Toras un tad to pārrunāsim. Šeit arī ir svarīgs moments tā izpratnē, ka - uz kurieni iet jau ir skaidrs, jautājums ir - kā iet. Kā iet ja priekšā ir jūra. Un Tora ar milzīgu lappušu skaitu, vai tiešām var katru pantu galvā noturēt? Lūk daži tēli:

2.Mozus 14.nodaļa 21.pants „Un izstiepa Mozus savu roku uz jūru un dzina Dievs jūru ar spēcīgu austrumu vēju visu nakti un padarīja jūru par sausumu.,,

Atzīmējiet sev dažu momentus: padarīja jūru par sausumu un atkāpās ūdeņi un gāja Izraēla dēli jūras vidū pa sausumu. Bet ūdeņi viņiem bija kā siena pa labi un pa kreisi.”

Paklausieties, kad mēs dzīvojām šajā pasaulē mūsu dzīves pamats, tas uz kā mēs balstījāmies, tā bija mūsu laba un jauna pazīšanas pieredze. Un lūk Dievs mūs izved no šīs domāšanas un tagad mums ir jāiziet cauri jūrai. Un šis atkāpjošās jūras tēls, es saprotu, ka tas ir mūsu Rakstu iepazīšana līdz dziļumiem līdz tam momentam, ka tas mums kļūst par pamatu. Pamaniet, ka ja mēs ticībā apstiprinām šī Vārda pamatu, tad mēs izejam cauri jūrai pa sausumu, kad ēģiptieši sāka iet pa šo pašu ceļu, viņi ticībā neizšķīdināja šo Vārdu, tāpēc šis pamats pa kuru viņi sāka iet bija slidens, viņi iekrita, viņu rati iestīga, riteņi grima un kad Raksti kļūst par pamatu mums, tad šie paši Raksti kļūst arī kā aizsargs mums. Ūdeņi stāvēja kā sienas gan pa labi, gan pa kreisi. Lūk, vieni gāja un pārgāja... Es gribu jums parādīt, ka Tora divreiz runā par to, ka Izraēla dēli izgājuši jūrai cauri pa sausumu.

22.pants „Tā Izraēla bērni iegāja jūras vidū pa sausumu, un ūdeņi tiem bija kā vaļņi pa labi un pa kreisi.,,

29.pants „ Bet Izraēla bērni izgāja caur jūras vidu pa sausumu, un ūdeņi tiem bija kā vaļņi pa labi un pa kreisi.,,

Vai jums nešķiet dīvaini, ka viens un tas pats pants atkārtojas divreiz. Tora ir ļoti skopa uz notikumu aprakstu. Šeit viens un tas pats divreiz uzrakstīts, bet kur ir atšķirība? Divdesmit otrajā pantā ir teikts „ Izraēla bērni iegāja jūras vidū pa sausumu,, bet divdesmit deviņtajā pantā „ Izraēla bērni izgāja caur jūras vidu,, Gāja un izgāja. Bet ir vēl piemērs kā tauta izgāja cauri Jordānas ūdeņiem, tas ir Jozua grāmatā.

Jozua grāmata 3.nodaļa 14.-17.panti:

„ 14 Un, kad nu tauta devās ārā no savām teltīm, lai celtos pāri Jordānai, un priesteri nesa derības šķirstu tautas priekšā, 15 un šķirsta nesēji nonāca līdz Jordānai, un priesteru kājas, kuri nesa šķirstu, bija jau iebridušas ūdenī - bet Jordāna ir pārplūdusi visu pļaujas laiku -, 16 tad ūdeņi, kas plūda no augšas, sastājās kā liels aizsprosts, kurš sniedzās līdz pašai Ādamas pilsētai, kas atrodas sānis Cartanai; bet ūdeņi, kas plūda lejup uz Arabas jūru jeb Sāls jūru, izsīka. Tad tauta gāja pāri iepretim Jērikai. 17 Bet priesteri, kas nesa Tā Kunga derības šķirstu, stāvēja sausumā Jordānas vidū, un viss Israēls arī gāja sausām kājām pāri, līdz kamēr visi ļaudis bija pārgājuši pār Jordānu.,,

Pamaniet?! Priesteri, tie, kuriem uzticēts nest šķirstu, tie, kuri māca tautai Toru, viņi iegāja ar šķirstu un nostājās uz cietas vietas. Gāja pa sausumu. Tas pats:

2.Ķēniņu 2.nodaļa no 6.panta : „Tad Elija viņam sacīja: "Lūdzams, paliec šeit, jo Tas Kungs mani ir sūtījis uz Jordānu." Bet tas atbildēja: "Tik tiešām, ka Tas Kungs ir dzīvs un tava dvēsele dzīva, es tevi neatstāšu!" Tā tie abi gāja tālāk. 7 Un piecdesmit vīri no praviešu mācekļiem gāja un nostājās iztālēm viņiem pretī; un tie abi stāvēja pie Jordānas. 8 Tad Elija ņēma savu apmetni, satina to un sita ar to ūdeni, un ūdens pašķīrās uz abām pusēm, tā ka viņi abi pa

sausu zemi izgāja cauri. 9 Kad viņi bija cauri izgājuši, tad Elija sacīja Elīsam: "Lūdz, ko man būs tev darīt, iekams es tieku paņemts projām no tevis!" Un Elīsa atbildēja: "Es lūdzu, lai tavš gars man tiktu dots divkārt!" 10 Un Elija atbildēja: "Tu esi lūdzis grūti izpildāmu lietu; ja tu mani redzēsi, kad es no tevis tikšu aizrauts, tad lai tev tā notiek, bet, ja ne, tad tas nenotiks." 11 Un, tā Elija vētrā aizbrauca uz debesīm. 12 Kad Elīsa to redzēja, tad viņš skaļi kļiedza: "Mans tēvs, mans tēvs! Israēla rati un viņa jātnieki!" Kad viņš to vairs neredzēja, tad viņš sagrauba savas drēbes un saplēsa tās divos gabalos,,

Šeit pat 14.pants: „ 14 Un viņš ņēma Elijas apmetni, kas tam bija nokritis, un sita ūdeni un sacīja: "Kur ir Tas Kungs, Elijas Dievs?" Un viņš sita ūdeni, un tas pašķīrās uz abām pusēm, un Elīsa pārgāja pāri.,,

Tātad mēs šeit redzam vairākus notikumus kamēr viņi iedami tā sarunājās, redzi, piepeši nāca ugunīgi rati un ugunīgi zirgi, kas tos abus vienu no otra atšķīra; Torā un praviešos, kad tauta pāriet ūdeni pa sausumu.

Mateja ev.14.nodaļā no 22.panta tiek aprakstīts notikums, kad ne tikai Ješua, bet arī Pēteris gāja pa ūdeni. Kad es salīdzināju šos divus gadījumus man radās jautājums. Kāpēc nosacīti sakot pirmajā Derībā, jo man negribas teikt Vecajā Derībā, tā var teikt cilvēks, kurš nezina Rakstus, kāpēc Pirmajā Derībā tauta iet pa sausumu caur ūdeni, bet Jaunajā Derībā Ješua staigā pa ūdens virsu un Pēteris arī mazliet gāja, bet vēl šaubījās un sāka slīkt. Lūk jautājums, kurš man radās. Izlasīsim un es padalīšos ar savām domām.

Mateja 14.nodaļa: „ 22 Un Jēzus tūdaļ lika Saviem mācekļiem kāpt laivā un pārcelties uz otru malu, tiekāms Viņš atlaidīs ļaudis. 23 Un, ļaudis atlaidis, Viņš savrup uzkāpa kalnā Dievu lūgt. Un, kad vakars metās, Viņš tur palika viens pats. 24 Bet laiva bija jau jūras vidū; viņi to mētāja, jo pūta pretvējš. 25 Bet gaiļos Jēzus nāca pie tiem, pa jūras virsu staigādam. 26 Un, kad mācekļi Viņu redzēja pa jūras virsu staigājam, tie izbijās un sacīja: "Tas ir spoks." Un tie brēca aiz bailēm.,,

Ješua, kā es saprotu ir vairāk kā Elīsa, kurā ir Dieva Gars divkārtīgi. Ješua varētu vienkārši kā Derības šķirsts (Viņš jau ir Derības šķirsts) nostāties un Galilejas jūras ūdeņi pašķīrtos un Viņš ietu pa sausumu. Piekrītat! Bet mēs redzam, ka ūdeņi nepašķīras un Ješua iet vienkārši pa ūdens virsu.

„ 26 Un, kad mācekļi Viņu redzēja pa jūras virsu staigājam, tie izbijās un sacīja: "Tas ir spoks." Un tie brēca aiz bailēm. 27 Bet Jēzus tūdaļ tos uzrunāja un sacīja: "Turiet drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstieties!" 28 Un Pēteris Viņam atbildēja un sacīja: "Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man nākt pie Tevis pa ūdens virsu." 29 Un Viņš sacīja: "Nāc!" Un Pēteris izkāpa no laivas, gāja pa ūdens virsu un nāca pie Jēzus. 30 Bet, lielu vētru redzēdam, viņš izbijās un sāka grimt, viņš brēca un sacīja: "Kungs, palīdzi man!" 31 Un, tūdaļ roku izstiepis, Jēzus viņu satvēra un viņam sacīja: (Klausieties, ko saka!)"Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies?"

Mazticīgais! - Ješua saka. Maz ticības (krievu valodā malovernij) tur var tik daudz ieraudzīt, ne vienkārši maz ticības, bet maz uzticēšanās. Kāpēc tu šaubījies? Tas, kurš šaubās nav stiprs. Šaubīgajam nav stipra pamata zem kājām, kāpēc tu šaubījies?! Un kad viņi iegāja laivā vētra apklusā. „Tie, kas bija laivā piegāja pieViņa, paklanījās Viņam un teica: „Patiesi Tu esi Dieva Dēls!,,

Ko es jums teikšu?! Es jums teikšu, ka lai mēs izaugtu līdz tam līmenim, lai sāktu staigāt pa ūdens virsu, mums no sākuma vajag iedziļināties Rakstos pašā dziļumā, lai padarītu šos Rakstus par savas dzīves pamatu un nonākt tādā stāvoklī, kad manī jau vairs nebūs nekā cilvēciska, bet tikai dievišķais. Daudzi pūlas ar fiziskajiem likumiem pamatot iespējamību vai neiespējamību staigāšanai pa ūdeni. Es varu pateikt tieši, tad, kad es esmu garā, tad es lidoju! Kad es esmu garā mana miesa neko nesver, bet priekš tā, lai būtu garā tādā mērā, lai ūdens mani turētu, man ir nepieciešams šo vārdu ielikt sevī iepazīstot viņu. Tātad padarīt Dieva vārdu par pamatu savai dzīvei. Un kā jūs saprotiet tas ir ilgstošs process. Atcerieties Ješua teica Pēterim: „Atkāpies no manis sātan! Jo tu gribi to, kas ir cilvēku, bet nav Dieva!

Bet Jāņa evaņģēlijā 14.nodaļā 30.pantā: „Es vairs daudz nerunāšu ar jums, jo nāk šīs pasaules valdnieks; pār Mani viņš gan nenieka nespēj.,,

Mēs visi sākām ar to, ka dzīvojām pēc pasaules valdnieka gribas un visa mūsu dzīves jēga bija mūsu dvēseles kārību un nodomu apmierināšana. Bet Ješua saka: nāk šīs pasaules valdnieks, bet pār Mani viņš nenieka nespēj. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka nekādas cilvēciskās vēlēšanās Ješua nav. Visas Viņa vēlēšanās ir izpildīt Dieva gribu. Un tas ir mūsu ceļš turp - pie galvenā, kādēļ mēs izgājām no Ēģiptes. Ja kāds jautās „Uz kurieni iet”??? Tad lūk nāk šīs pasaules valdnieks un pār Mani viņš nenieka nespēj! Lūk uz kurieni iet!!! Lūk, šis tad arī ir ceļš uz to kalnu, pie kura mēs esam nonākuši. Un priekš tā nepieciešams mūs atbrīvoties no visa cilvēciskā. Un jo vairāk mēs atbrīvosimies no visa šī cilvēciskā, jo vairāk svāra mums būs garīgajā pasaulē un jo mazāk miesai būs varas mūsos, tātad lielāka iespējamība, ka mums būs spēja staigāt pa ūdeni.

Pagājušajā nedēļā Delfi portālā bija raksts: Gabonas mācītājs noslēcis mēģinot staigāt pa ūdeni! Tas nav vienīgais gadījums, kad patiesi Jaunās Derības ticīgie, neiedziļinoties Toras dziļumos, izlasot tikai Jauno Derību domā, ka viņi ir jau tādi pilnīgi, ka var staigāt pa ūdeni, un lūk es tāpēc to lasu, lai tie, kuri klausīsies šo svētrunu nākotnē, lai tas viņu apstādinātu no tādiem mēģinājumiem, vismaz līdz tam brīdim, kad viņš patiešām varēs konstatēt, ka, lūk, iet šīs pasaules valdnieks, bet pār Mani viņš nenieka nespēj.

Delfi: „Tātad staigāšana pa ūdens virsu ir nodarbe ne no vieglajām, iespējams, ka Jēzus Kristus ir vienīgais, kuram tas ir izdevies. (Kāpēc? Pēteris arī gāja, tiesa neilgi gan!) Mācītājs no Āfrikas valsts Gabonas gribēja kļūt otrais šajā ziņā aiz Jēzus (Nu labi, trešais, vienkārši tie, kas raksta nezina Rakstus!) Bet šis mēģinājums beidzās neveiksmīgi, vīrietis noslīka. Trīsdesmit piecus gadus vecais mācītājs Frenks Kabels no Gabonas galvaspilsētas Librevilas draudzes ticīgos pārliecināja, ka varēs atkārtot Jēzus Kristus brīnumus, lai nodemonstrētu savas spējas viņš kopā ar ticīgajiem devās uz pilsētas pludmali. Kā vēsta ārvalstu mediji, Kabels izteiksmīgi citējās Mateja evaņģēlija 14. nodaļu (kuru mēs tikko lasījām) un stāstījis, ka pār viņu nākusi dievišķā atklāsme un apsolijs, ka pāries Kombo upes grīvu, kura parastā situācijā tiek

šķērsota ar laivu divdesmit minūšu laikā. Bet jau pēc otrā soļa mācītājs sāka grimt ūdeni, viņš gāja dziļāk un dziļāk kamēr pilnībā netika pārklāts ar ūdeni, ūdens virspusē viņš neatgriezās....,,

Baisi vai ne? Ja viņš pirms tam būtu sapratis, ka viņam vispirms vajag iedziļināties Rakstos, līdz tam dziļumam, lai visi Raksti, ne tikai Jaunā Derība, bet visi Raksti kļūtu par viņa dzīves pamatu, lai šie Raksti sāktu dzīvot viņā un tad jau varētu arī kā Pēteris, šis nav pirmais tāds incidents Āfrikā. Piemēram: „Pagājušajā gadā kāds pravietis, kā pats sevi nosaucis vīrietis, aizgājis bojā Ibadanas zoodārzā Nigērijā, viņš bija pārliecināts, ka tāpat kā Daniēls paliks neskarts lauvu krātiņā, pravietis nosaucis zoodāza darbiniekus par progresu ienaidniekiem, uzmetis spilgti sarkanu apmetni un devies pie lauvām. Izrāde ilga vien pāris sekunžu. Plēsoņas neatpazīna nigērietī Daniēlu un uzreiz to saplosīja.” Atceraties, kādu dzīvesveidu dzīvoja Daniēls!

Gribu pabeigt šīsdienas svētrunu. Kāds nosaukums ir svētrunai? „Vienmēr atceries galveno!,, Sakiet kas ir galvenais? Iet! Tad jautājums - uz kurieni? Uzdodu šos jautājumus, tāpēc, ka vēlreiz atkārtoju - mūsu dzīvē mēdz būt dažādas grūtas situācijas, kad neesam spējīgi adekvāti domāt, kad ir izmisums, bailes, bezcerība. Kad mēs nezinām, ko darīt un pat brēkt nav spēka.

Jūs zināt, ka esmu šādās situācijās bijis, kad licies, ka esmu bezpalīdzīgs un vientuļš un visa pasaule ir pret mani. Īpaši tas bija pēc radoraidījumiem, kurus ierakstīju Kristīgajā radio. Pēc dažiem no tiem es izgāju no ierakstu studijas un man likās, ka tiešām mani kāds kaut kur piesitīs... Kad nāca viss šis neapmierinātības izvirdums bija tiešām smagi un mana dzīvesbiedre teica - sāc darīt galveno, dari to, kam tevi Dievs aicinājis. Un zini tas man deva tādu kā domu skaidrību, tādu neatlaidību aizvien vairāk un vairāk iedziļināties Rakstos - līdz dziļēm, lai staigātu pa sausumu. Un lūk, kad es pārdomāju šīs nedēļas lasījumu un par to, ko jums šodien stāstu. Varu teikt, ka esmu tam izgājis cauri daudzas reizes un vienmēr, kad dzīvē ir grūti vienīgais, ko vajag darīt: IET NEAPSTĀJOTIES!

Jāņa evaņģēlija 14.nodaļa no 1.panta: „ 1 "Jūsu sirdis lai neizbīstas! Ticiet Dievam un ticiet Man!

2 Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums tad būtu teicis: Es noeimu jums vietu sataisīt?

3 Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.

4 Un, kur Es noeju, to ceļu jūs zināt."

5 Toms Viņam saka: "Kungs mēs nezinām, kurp Tu ej; kā lai mēs zinātu ceļu?"

Jautājums nav bez nozīmes - uz kurieni iet??? Es eju kalnā! Arī jūs zināt uz kurieni iet un ceļu zināt. Jūs esat nonākuši pie šī kalna. Ješua teica kā iet: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Nevienš nenāk pie tēva kā vien caur Mani. Ko nozīmē nākt pie Tēva caur Viņu!? Tas tieši to nozīmē iziet cauri šai jūrai sausām kājām, kad tu iedziļināsies un padarīsi Viņu par savas dzīves pamatu, tad jūra būs gar tevi kā siena, pa labi un pa kreisi un nekāds ienaidnieks tevi nepanāks. Tāpēc, ja tu iesi un tu zini uz kurieni, un tu zini, kas ir Ceļš un tu zini kas ir Patiesība un tu zini, ka tu ej pie tā, kurš ir Dzīvība! Dievs, kurš ir radījis debesis un zemi! „Es esmu Ceļš,

Patiesība un Dzīvība, neviens nenāk pie Tēva kā vienmēr caur Mani. 7 Ja jūs Mani būtu pazinuši, jūs būtu pazinuši arī Manu Tēvu. Jau tagad jūs Viņu pazīstat un esat Viņu redzējuši."

Tā ir vesela tēma un grāmatas 11.nodaļā esmu to aprakstījis. Lasīšu no 21.panta:

„ 21 Kam ir Mani baušļi un kas viņus tur, tas Mani mīl; bet, kas Mani mīl, to Mans Tēvs mīlēs un Es to mīlēšu un tam parādīšos."

22 Tad Jūda (ne Iskariots) Viņam saka: "Kā tas nāk, ka Tu gribi parādīties mums, bet ne pasaulei?"

23 Jēzus viņam atbildēja: "Kas Mani mīl, tas Manus vārdus turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie Viņa un ņemsim pie Viņa mājas vietu.

24 Kas Mani nemīl, tas netur Manus vārdus; bet tie vārdi, ko jūs dzirdat, nav Mani, bet Tēva, kas Mani sūtījis.,,

Beigās Viņš saka lūgt - tur nāk pasaules valdnieks, pār Mani viņš nenieka nespēj. Ja jūs mīlat Mani turat Manus baušļus. Es esmu Ceļš. Kad jūs būsiet uzticīgi un nešaubīsieties un padarīsiet Manus baušļus par savas dzīves pamatu, tad izejot tam cauri jūs kļūsiet par Dieva mājas vietu. Jūs noiesiet Ceļu, iepazīsiet Patiesību un piepildīsieties ar Dzīvību! Ješua 'aMašiaha Vārdā āmen.